

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2022-44

21.1.2022

Yrkesskadeforsikringsforeningen

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Grunnerstatning utbetalt– senere krav om skatteulempe - yfl. § 13 - standardforskriften kap. 3.

Klager var utsatt for en skadehendelse i 1998. Kravet ble rettet mot YFF i 2008, da arbeidsgiver var uforsikret. Partene inngikk en avtale om et endelig oppgjør på kr 2 000 000 i 2011. Beløpet var fordelt på erstatningspostene ménerstatning, påførte utgifter, tap i fremtidig erverv/grunnerstatning og påført inntektstap. Klager krevde ytterligere utbetaling i 2021, og anførte at han ikke hadde fått erstattet skatteulempen ved oppgjøret i 2011. Selskapet avslo kravet, da skatteulempen var inkorporert i den allerede utbetalte grunnerstatningen. Nemnda bemerket at erstatning for fremtidig erverv etter yrkesskade er standardisert og at det standardiserte erstatningsbeløpet ikke skal tillegges kapitaliseringsrente eller skatteulempe. Forvaltningsloven § 31 kom ikke til anvendelse i saken, slik klager hadde anført. Selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Klager skadet høyre kne 7.3.98 da han "gikk/hoppet" ut av en lastebil. Krav om erstatning ble i 2008 fremsatt overfor YFF fordi arbeidsgiver ikke hadde tegnet yrkesskadeforsikring. Klager og YFF inngikk avtale i 2011 om "endelig løsning" av saken med en utbetaling på kr 2 000 000, fordelt på postene ménerstatning, påførte utgifter, tap i fremtidig erverv/grunnerstatning og påført inntektstap. Det ble understreket at det var tale om endelig oppgjør av ethvert krav og at klager "... selv tar den fulle risiko for eventuell fremtidig endring i medisinsk invaliditet eller arbeidsuførhet. ...".

Klager kontaktet YFF 25.10.21 og krevde saken gjenåpnet fordi han mente at erstatningen utbetalt i 2011 ikke inkluderte skatteulempe. YFF opplyste at skatteulempe er inkludert i den standardiserte grunnerstatningen.

Klager har i det vesentlige anført at saken/oppgjøret må gjenåpnes, jf. forvaltningsloven § 31. Det fremgår ikke av oppgjøret i 2011 at han har fått erstatning for skatteulempe. Det er feil at den er tatt med i grunnerstatningen. Avtalen er ikke bindende da den bygger på mangler/feil.

YFF har i det vesentlige anført at det ikke er rettslig hjemmel for tillegg av skatteulempe til den standardiserte erstatningen i yrkesskadeforsikring, jf. standardforskriften. Standardiseringen innebærer at man i stedet for en utmåling av et årlig nettotap, som diskonteres og tillegges skatteulempe får en standarderstatning som inkluderer skatteulempe. Det er ingen faglig uenighet i bransjen om at den standardiserte grunnerstatningen ikke skal tillegges "ekstra" skatteulempe.

Det foreligger en bindende avtale om fullt og endelig erstatningsoppgjør, hvor begge parter var representert av advokat.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken gjelder om det skal utbetales erstatning for skatteulempe når tap i fremtidig inntekt i en yrkesskadesak erstattes etter bestemmelsene om standarderstatning, og dersom så er tilfellet om klager kan kreve revisjon av den i 2011 utbetalte erstatningen.

Utmålingen av erstatning for tap i fremtidig erverv etter *skadeserstatningsloven* kapittel 3 skjer etter hovedregelen på *individuell* grunnlag. For denne erstatningen ytes påslag for både kapitaliseringsrente og skatteulempe når erstatningen utbetales som et engangsbeløp ettersom erstatning for fremtidig inntektstap og fremtidige utgifter er gjenstand for formuesbeskatning og inntektsbeskatning av avkastningen.

Saken gjelder imidlertid krav om erstatning for skatteulempe i forbindelse med erstatning utbetalt for tap i fremtidig erverv fastsatt etter yrkesskadeforsikringsloven. Beregningen av slik erstatning er *standardisert*, dvs. at det ikke skjer noen utmåling på individuelt grunnlag, jf. yrkesskadeforsikringsloven § 13 annet ledd og forskrift 21.12.90 nr. 1027 om standardisert erstatning (nr. 1027). Utgangspunktet for beregningen er pensjonsgivende inntekt året før skaden ble konstatert. Inntektsgrunnlaget multipliseres med Folketrygdens Grunnbeløp 1. januar. Resultatet av beregningen tilpasses skadelidtes alder og graden av ervervsuførhet. Bestemmelsene i forskriften går foran skadeserstatningslovens bestemmelse, se yrkesskadeforsikringsloven § 13 første ledd.

Erstatningsposten fremtidig inntektstap er som nevnt standardisert i forskriften, se kapittel 3. Det sies ikke noe i kapittelet om at det standardiserte erstatningsbeløpet skal tillegges kapitaliseringsrente eller skatteulempe. Noe som ville være i strid med den standardiserte løsningen. Forarbeidende til forskriften, tatt inn som vedlegg til utredningen i NOU 1994:20 viser dessuten at det ved utformingen av utkastet til forskrift ble benyttet et nivå som ivaretar så vel hensynet til skatteulempe og (kapitaliseringsrente).

Nemnda finner etter dette ikke grunn til å gå nærmere inn på spørsmålet om avtalen av 2011 kan revideres.

Klager har imidlertid anført at forvaltningsloven § 31 gir ham krav på gjenåpning av saken. Nemnda viser til at forvaltningslovens regler generelt ikke gjelder for saker som avgjøres verken av forsikringsselskapene eller Finansklagenemnda. Forvaltningslovens virkeområde er i lovens § 1 angitt som "virksomhet som drives av forvaltningsorganer". Finansklagenemnda er ikke et forvaltningsorgan etter loven. For nemndas saksbehandling er fastsatt egne saksbehandlingsregler. Nemnda peker videre på at forvaltningsloven § 31 som klager viser til, etter overskriften gjelder "Oversitting av klagefrister".

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Mildrid Felland (selskapsrepresentant), Tania Heimbeck (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).